

รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก

A Model of Professional Learning Community Development in the Catholic University

สิวรี พิสุทธิสินทร *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก และเพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก โดยดำเนินการวิจัยซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบ ขั้นที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบ โดยการจัดประชุมกลุ่มสนทนาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน ขั้นที่ 4 การปรับปรุงรูปแบบ ขั้นที่ 5 การตรวจสอบประสิทธิผลรูปแบบ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและคณาจารย์ของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 71 คน และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ขั้นที่ 6 การตรวจสอบยืนยันรูปแบบ โดยจัดประชุมกลุ่มสนทนาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 3 ประการ คือ มีการแบ่งปันอำนาจ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ (2) ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการ คือ มีค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการทำงานร่วมกันของบุคลากร (3) การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการ คือ มีการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน (4) สภาพการณ์ที่สนับสนุน ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการ คือ มีโครงสร้างทางกายภาพ และมีโครงสร้างทางทรัพยากรบุคคล (5) แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการ คือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ และ (6) ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการ คือ มีการพัฒนามิติบุคคล และมีการพัฒนามิตินักเรียน

* นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

2. การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิกโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลงานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้พัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา คาทอลิก โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ การจัดสภาพการณ์ที่สนับสนุน การมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และการสนับสนุนความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ ซึ่งควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความยุติธรรม ความรัก เมตตา และเอื้ออาทร

คำสำคัญ : ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา สถานศึกษาคาทอลิก

Abstract

The purposes of this research were to set up the model of professional learning community development in the Catholic University and to test the feasibility of the model of professional learning community development in the Catholic University. The procedures consisted of 6 steps which were: Step 1: The researcher performed the literature review. Step 2: The researcher set up the model. Step 3: The researcher tested the model. In this step, ten experts were invited to a focus group discussion to improve the model. Step 4: The researcher improved the model. Step 5: The researcher tested the feasibility of the model. In this step, seventy-one administrators and lecturers completed the questionnaire. The statistical techniques were used to analyze the data which were mean and standard deviation. Step 6: The researcher confirmed the model. In this step, eleven experts were invited to a focus group discussion to confirm the model.

The research finding revealed that:

1. The model of professional learning community development of in the Catholic University comprised of six factors. The factors included (1) Shared and Supportive Leadership, which is feasible practice for three aspects : power sharing, participative decision-making, and promoting leadership; (2) Shared Values and Vision, which is feasible practice for two aspects : student learning's values and visions, and employees' values and visions in work participation; (3) Collective Learning and Application of Learning, which is feasible practice for two aspects : participative learning and knowledge application for learners' application; (4) Supportive Conditions, which is feasible practice for two aspects : physical structure and human resources structure; (5) Shared Personal Practice, which is feasible practice for two aspects : knowledge sharing of best practice and information feedback; and (6) Human Excellence, which is feasible practice for two aspects : the development of personal dimension and the development of social dimension.

2. Overall, the feasibility of the model of professional learning community development in the Catholic University had a high level.

The research results could be used to develop the professional learning community in the Catholic University by the administrators. The administrators had to focus on the main factors of the professional learning community development. These comprised of shared and supportive leadership, shared values and vision, collective learning and application of learning, supportive conditions, shared personal practice, and human excellence. Moreover, the administrators had to provide some essential activities to their staffs. The activities had to involve the leadership development in the context of spirit, fairness, kindness, and generosity.

Keywords : Professional learning community, higher education institutional development, The Catholic University

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและสลับซับซ้อน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ทุกคนในสังคมของตนจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของยุคโลกาภิวัตน์ที่สำคัญ ได้แก่ แนวคิดสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) แนวคิดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education) และแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551; ฌีรูกุพันธ์ เจริญนนท์, 2545; ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2546)

ประเด็นของสังคมแห่งการเรียนรู้ นั้น ส่งผลให้ประเทศไทยได้มีการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาระดับประเทศ คือ ตั้งแต่ช่วงท้ายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2540) จนในปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ซึ่งเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและนำมาเป็นแนวทางของการจัดทำแผน ซึ่ง

กำหนดไว้ 5 ประการ โดยประการแรกนั้นเป็นยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญต่อสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

สำหรับบริบทของนโยบายทางการศึกษาของประเทศไทยนั้น พบว่า ประเด็นของสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา (2542 - 2551) รวมทั้งส่งผลให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ขึ้น โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ได้ระบุนโยบายด้านการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของชาติที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือ การมุ่งเน้นพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาคนได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) อย่างไรก็ตามสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้สรุปผลการดำเนินงาน 9 ปี ของการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542 - 2551) พบว่า ยังมีปัญหาต้องเร่งพัฒนาปรับปรุง เช่น คุณภาพการศึกษา การกระจาย

อำนาจการบริหารและจัดการศึกษา การปฏิรูปการเงินเพื่อการศึกษา เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ดังนั้นสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ได้ให้ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561) โดยข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561) นั้น ได้ระบุวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานสำคัญ ที่มีหน้าที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรในระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศ ได้ดำเนินการกิจเพื่อตอบสนองการปฏิรูปการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากการกำหนดกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ด้านการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการอุดมศึกษา และด้านการพัฒนาคุณภาพการสร้างสรรค์แห่งการเรียนรู้ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549) อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยจำนวนหนึ่งรายงานไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันนั้น มีการพัฒนาในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก ขาดการตระหนักถึงผลกระทบของยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ และขาดการส่งเสริมและสร้างกลไกพัฒนาการจัดการศึกษาสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งพบว่า อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนหนึ่งขาดความตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ ยังขาดทักษะการทำงานร่วมกัน ขาดความตื่นตัวในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเอง เป็นต้น ดังนั้นการสร้างกลไกการพัฒนาความก้าวหน้าด้านวิชาชีพของอาจารย์ จะช่วยให้อาจารย์ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มพูนทักษะ และเพิ่มพูนเทคนิคการสอน ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนต่อไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) กล่าวว่า การพัฒนาคุณภาพการสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้

ได้นั้นเกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Learning Person) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะพื้นฐาน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ภาษา ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการคิดเชิงระบบและสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานกลุ่ม และทักษะระหว่างบุคคล และคุณลักษณะในการประกอบอาชีพได้แก่ การเรียนรู้วิธีเรียน มีความคิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหา มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการตนเอง มีความสามารถ และความรับผิดชอบในวิชาชีพ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติต้องมีกลไกหลายประการ ซึ่งกลไกสำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (Professional Learning Communities) ซึ่งเป็นชุมชนของนักวิชาชีพที่มีการศึกษาค้นคว้าเพื่อการพัฒนางานในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยสมาชิกในชุมชนซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารและบุคลากรวิชาชีพ จะมีวิสัยทัศน์พันธกิจแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกเหล่านี้จะได้รับการสนับสนุนจากชุมชน จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Ford, Branch & Moore, 2008; Hord, 1997; Olivier et al., 2009; Wood, 2007; Williams, Brien, Spreque & Sullivan, 2008)

สถาบันอุดมศึกษาในเครือคาทอลิก เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ (Vision) และ พันธกิจ (Mission) คือ “บุคคลแห่งการเรียนรู้ ชุมชนที่รักและเอื้ออาทร มุ่งสู่ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ตามหลักคริสตธรรม” (Learning Persons, Loving and Caring Community Reaching for Human Excellence, According to Christian Principles) และมีพันธกิจในการจัดการศึกษาคาทอลิกในปัจจุบัน ซึ่งได้มุ่งเน้นประเด็นสำคัญ ได้แก่ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในบรรยากาศแห่งความรักเอื้ออาทร ยุติธรรม สันติและ

ความจริง เป็นประจักษ์พยานแห่งชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยเน้น
นักเรียนเป็นสำคัญ เชื่อมโยงความรู้กับวัฒนธรรม และ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เกิดความหมายที่แท้จริงสู่การ
ปฏิบัติในชีวิต ให้ผู้ยากไร้และด้อยโอกาสเข้ารับการศึกษ
ตามความเหมาะสม ให้การอภิบาลเพื่อเพิ่มคุณค่าของ
ชีวิตครอบครัว ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด
สถานศึกษาและชุมชนในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ
นอกจากนี้สถานศึกษาคาทอลิกควรมีความเป็นชุมชน
และประชาคม มีบรรยากาศความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
ผู้บริหาร บุคลากร นักเรียน โดยทุกคนจะปฏิบัติต่อกัน
ด้วยความยุติธรรม ความเสมอความเคารพในศักดิ์ศรี ให้
เสรีภาพในความคิด มีเมตตาเอื้ออาทร รักด้วยจริงใจ ให้
อภัย ผู้บริหารถือว่าครูและบุคลากรทุกคนเป็นผู้ร่วมงาน
ต้องให้เกียรติกันและกัน อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ และ
เน้นศาสนสันติ (เอกชัย ชิมโคตร, 2551) ดังนั้นสถาบัน
อุดมศึกษาในเครือคาทอลิก จึงมีเจตนารมณ์และมี
ความรับผิดชอบด้านการพัฒนาทางสังคม โดยการจัดการ
ศึกษาอย่างดีที่สุดให้แก่เด็กและเยาวชนเป็นจำนวนไม่
น้อยให้แก่ประเทศมาเป็นเวลายาวนาน โดยวิสัยทัศน์ของ
ศึกษาคาทอลิก คือ *บุคคลแห่งการเรียนรู้ ชุมชนที่รัก
และเอื้ออาทร และมุ่งสู่ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์
ตามหลักคริสตธรรม*

จากสาระดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า เพื่อเป็นการ
สนับสนุนวิสัยทัศน์ของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษ
ที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) “คนไทยได้เรียนรู้ตลอด
ชีวิตอย่างมีคุณภาพ” เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการ
จัดการศึกษาสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐาน
การอุดมศึกษาด้าน “การพัฒนาคุณภาพการสร้าง
และพัฒนาสังคมความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้”
และเพื่อเป็นการดำเนินงานที่มุ่งวิสัยทัศน์ของการ
ศึกษาคาทอลิก “บุคคลแห่งการเรียนรู้ ชุมชนที่รักและ

เอื้ออาทร และมุ่งสู่ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์
ตามหลักคริสตธรรม” จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง
รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพใน
สถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่ง
การเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก
2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ
การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน
อุดมศึกษาคาทอลิก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิกนี้ เป็นการ
วิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา โดยใช้เวลาดำเนินการวิจัย
ระหว่างเดือนมกราคม-กันยายน 2553 ซึ่งมีวิธีการ
ดำเนินการ 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ได้แก่ การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย การ
ศึกษาระดับอุดมศึกษา การจัดการศึกษาคาทอลิกใน
ประเทศไทย สังคมแห่งการเรียนรู้ และชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพ เพื่อสังเคราะห์และกำหนดเป็นกรอบ
แนวคิดในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการพัฒนาชุมชน
แห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก
โดยจัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญ
กลุ่มที่หนึ่ง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาคาทอลิก
ด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ และด้านการจัดการ
ศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 10 คน เพื่อให้ความคิด
เห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการพัฒนา

ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา
คาทอลิก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบการสนทนากลุ่ม โดย
มีการลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมในการเข้า
ร่วมกลุ่มสนทนา สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นใช้การ
วิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 4 การปรับแก้รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่ง
การเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษาคาทอลิก ตาม
คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 5 การตรวจประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนา
ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษา
คาทอลิก ณ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ โดยเป็นผู้บริหาร
จำนวน 12 คน และเป็นคณาจารย์ จำนวน 59 คน รวม
ทั้งสิ้น 71 คน โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่ง
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างมีค้ำประกันวัตถุประสงค์ วิธี
การวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยกลุ่มตัวอย่าง
ไม่ต้องระบุชื่อและนามสกุล และการวิเคราะห์ข้อมูลโดย
การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นที่ 6 การตรวจสอบยืนยันรูปแบบการพัฒนา
ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษา
คาทอลิกจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก โดยจัดประชุมกลุ่ม
สนทนา (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่สอง ซึ่ง
เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาคาทอลิก ด้านชุมชน
แห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ และด้านการจัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบ
การสนทนากลุ่ม โดยมีการลงนามในเอกสารแสดงความ
ยินยอมในการเข้าร่วมกลุ่มสนทนา และมีการวิเคราะห์
ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

จึงสามารถสรุปได้ว่า การดำเนินการวิจัยตามขั้น
ตอนดังกล่าวนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 92 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก สามารถ

สรุปผลการตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก นั้น มี
แนวคิดที่ว่าองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สามารถนำไป
ปรับใช้ได้ มีดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำ
แบบมีส่วนร่วม ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางใน
การปฏิบัติจริงนั้นมี 3 ประการหลัก ๆ คือ มีการแบ่งปัน
อำนาจ ที่เน้นให้ผู้บริหารสร้างแรงบันดาลใจให้คณาจารย์
ทำงานด้วยความเคารพนับถือกันและกัน มีส่วนร่วมใน
การตัดสินใจ ที่เน้นการจัดให้มีการตัดสินใจร่วมกันที่เน้น
เป้าหมายสำคัญอยู่ที่การเรียนรู้ของนักศึกษา และมีการ
ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ ที่เน้นการส่งเสริมและพัฒนา
ให้บุคลากรเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความยุติธรรม
ความรัก เมตตา และเอื้ออาทร

1.2 ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ซึ่งความ
เป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการ
หลัก ๆ คือ มีค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการเรียนรู้ของ
ผู้เรียน ที่เน้นการกำหนดเป้าหมายให้นักศึกษาเรียนรู้
เพื่อที่จะเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อนานาชาติที่สูงขึ้น และมี
ค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการทำงานร่วมกันของบุคลากร
ที่เน้นการทำงานร่วมกันโดยมีเป้าหมายในการผลิต
บัณฑิตมีความพร้อมในด้านการรับใช้ การแบ่งปัน และ
การให้บริการ

1.3 การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้
ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริง
นั้นมี 2 ประการหลัก ๆ คือ มีการเรียนรู้ร่วมกัน ที่
เน้นการเคารพและยกย่องกันระหว่างคณาจารย์ และ
มีการประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ที่เน้นให้
คณาจารย์ร่วมมือกันวิเคราะห์ผลการเรียนภาคทฤษฎีของ
นักศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1.4 สภาพการณ์ที่สนับสนุน ซึ่งความเป็นไปได้
สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการหลัก ๆ

คือ มีโครงสร้างทางกายภาพ ที่เน้นการสร้างความปลอดภัยระหว่างคณาจารย์เพื่อช่วยในการทำงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมงาน และมีโครงสร้างทางทรัพยากรบุคคล ที่เน้นการสร้างวัฒนธรรมของการเคารพนับถือและยกย่องที่ก่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.5 แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการหลัก ๆ คือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี ที่เน้นให้คณาจารย์มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเป็นทางการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่เน้นการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.6 ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ ซึ่งความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริงนั้นมี 2 ประการหลัก ๆ คือ มีการพัฒนามิติบุคคล ที่เน้นให้ผู้บริหารและคณาจารย์ให้การสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมแก่นักศึกษา และมีการพัฒนามิตินักศึกษา ที่เน้นผู้บริหารและคณาจารย์ร่วมกันกระตุ้นให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมในโครงการจิตอาสา

2. การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก ซึ่งการตรวจสอบประสิทธิภาพรูปแบบโดยผู้บริหารและคณาจารย์ของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์พบว่า ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิกโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับขององค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ และสภาพการณ์ที่สนับสนุน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษาคาทอลิกนั้นมี 6 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีประเด็นที่สำคัญดังนี้

1) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม พบว่า มีประเด็นสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) การแบ่งปันอำนาจ ซึ่งเน้นการแบ่งปันอำนาจของผู้บริหารให้แก่คณาจารย์ (2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งเน้นให้คณาจารย์มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและการพัฒนาสถาบัน และ (3) การส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ ซึ่งเน้นการส่งเสริมหรือพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่คณาจารย์ ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของวิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์ (2550) ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาคาทอลิกเน้นการสร้างผู้นำที่ดี ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และต้องเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้รับใช้สังคมด้านการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ชินโคตร (2551) ที่พบว่า สถานศึกษาคาทอลิกในสังกัดสังฆมณฑลในทศวรรษหน้า ต้องการผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ยึดแนวทางประชาธิปไตย สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความซื่อสัตย์ ความรักเมตตา เอื้ออาทร ยึดหลักธรรมมาภิบาล สามารถระดมความคิดเห็นดี ๆ จากผู้ร่วมงานมาพัฒนาองค์กร ทำให้องค์กรเจริญก้าวหน้า และบุคลากรมีขวัญกำลังใจดี

2) ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า มีประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ (1) ค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเน้นค่านิยมและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา และ (2) ค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการทำงานร่วมกันของบุคลากร ซึ่งเน้นค่านิยมและวิสัยทัศน์ของการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานนั้นสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของสถาบัน ผลการ

วิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของเดเนียลสัน (Danielson, 2002 cited in The Education Alliance Brown University, 2008) ที่เสนอว่า รูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบันการศึกษาได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยต่อไปนี้ คือ เป้าหมายหรือทิศทางของสถาบัน โครงสร้างหรือแนวคิด ผลการวิจัยเพื่อการดำเนินงานของสถาบัน และการปฏิบัติที่ส่งเสริมเป้าหมายหรือค่านิยมของสถาบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ชินโคตร (2551) ที่พบว่า ค่านิยมของสถานศึกษาคาทอลิกในสังกัดสังฆมณฑลในทศวรรษหน้านั้น เป็นค่านิยมที่ให้คุณค่าและถือว่ามนุษย์มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ผู้บริหารจึงปฏิบัติต่อครูอย่างดี ครูปฏิบัติต่อผู้เรียนและต่อเพื่อนครูด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีของเขาจะทำให้สถานศึกษาคาทอลิกมีบรรยากาศของความสันติสุข

3) การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ พบว่า มีประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ (1) การเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์อย่างต่อเนื่อง และ (2) การประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ซึ่งเน้นการร่วมมือกันของคณาจารย์ วิเคราะห์และแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ มาเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของวาลด์ และ คาสเตลเบอรี่ (Wald & Castleberry, 2000) ที่ได้เสนอว่า การทำงานเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชุมชนเชิงวิชาชีพ ประกอบด้วย การกำหนดสิ่งที่กลุ่มจะเรียนรู้และทำงานร่วมกัน การกำหนดรูปแบบการปฏิบัติในปัจจุบัน การสะท้อนผลงานเฉพาะบุคคลและผลงานของกลุ่ม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่นอย่างสม่ำเสมอ และการทดลองกลยุทธ์ใหม่ในการจัดการเรียนการสอน

4) สภาพการณ์ที่สนับสนุน พบว่า มีประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ โครงสร้างทางกายภาพ ซึ่งเน้นการจัดระบบและกลไกที่สนับสนุนการทำงานร่วมกันของ

คณาจารย์ และโครงสร้างทางทรัพยากรบุคคล ซึ่งเน้นการสนับสนุนให้คณาจารย์มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันเพื่อก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย (2000) ที่เสนอว่า บุคลากรในสถานศึกษาคาทอลิกจะเจริญชีวิตร่วมกันฉันพี่น้องตามจิตรมณ์ของพระคริสต์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา เมธาวัชรากย์ และพีระนันท์ นัมคณิสร์ (2553) ที่พบว่า แนวคิดและโครงสร้างในการบริหารและการจัดการสถานศึกษาคาทอลิก มีลักษณะมุ่งเน้นการอบรมคน การใส่ใจในการจัดบริบทของโรงเรียน และการประสานการเรียนรู้และพัฒนาการทุกอย่างเข้าด้วยกัน และให้ผู้เรียนบรรลุความเป็นมนุษย์อย่างครบถ้วน

5) แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน พบว่า มีประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน ซึ่งเน้นการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างคณาจารย์ และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเน้นจัดให้คณาจารย์ร่วมกันใช้ข้อมูลจากการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของวิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์ (2551 อ้างถึงใน เอกชัย ชินโคตร, 2551) ที่กล่าวว่า สถานศึกษาคาทอลิกมีจิตสำนึกที่ยิ่งใหญ่ต่อความรับผิดชอบด้านวิชาการ สถานศึกษาคาทอลิกติดตามความเป็นเลิศอยู่เป็นนิจ

6) ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ พบว่า มีประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ มิติบุคคล ซึ่งเน้นให้ผู้บริหารและคณาจารย์ให้การสนับสนุนกิจกรรมให้นักศึกษาได้พัฒนาดนเองตามศักยภาพ และด้านมิติสังคม ซึ่งเน้นผู้บริหารและคณาจารย์ร่วมกันหล่อหลอมให้นักศึกษาเสียสละตนเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของวิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์ (2550) ที่กล่าวว่า สถานศึกษาคาทอลิกต้องกล่อมเกลาเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักกำหนด

ทิศทางชีวิตของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสอดคล้องกับแนวคิดของไพยอง มนิราช (2550) ที่กล่าวว่า คุณธรรมเป็นเป้าหมายที่สถานศึกษาคาทอลิก ต้องการสร้างให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ชิมโคตร (2551) ที่พบว่า บรรทัดฐานทางศีลธรรมของสถานศึกษาคาทอลิกในสังกัดสังฆมณฑลในทศวรรษหน้านั้น เน้นความยุติธรรม ความรัก รับผิดชอบ เมตตาธรรม ความเอื้ออาทร การให้อภัย และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของลือชัย จันทร์ปี (2546) ที่พบว่า ความ เป็นเลิศของบุคคล นั้นเกี่ยวข้องกับการที่ผู้บริหารโรงเรียน ที่บริหารโดยบาทหลวง นักบวช ได้รับการศึกษาอบรมมา เป็นระยะเวลายาวนาน และต่อเนื่องรวมทั้งเป็นผู้อุทิศตน เพื่อผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

นอกจากนี้ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม จาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตามเกณฑ์ คือ 0.80-1.00 ทั้งนี้เพราะการการสร้าง รูปแบบดำเนินตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ คือ การศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างเป็นรูปแบบการ การตรวจสอบรูปแบบ การปรับแก้รูปแบบการ การตรวจ ประสิทธิภาพรูปแบบ และการตรวจสอบยืนยันรูปแบบ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ จอยซ์และเวลล์ (Joyce & Weil, 1996) ที่ได้สรุปไว้ว่า การที่เราจะ พัฒนารูปแบบที่เหมาะสมได้นั้น ต้องมีขั้นตอนการ พัฒนาได้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ต้องการนำมาพัฒนาเป็น รูปแบบ การนำแนวคิดสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการ วิเคราะห์หาคำหนดหลักการ เป้าหมายและองค์ประกอบ การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ การประเมิน รูปแบบ และการปรับปรุงรูปแบบ

2. การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน

อุดมศึกษาคาทอลิก ผลจากการสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของรูปแบบ การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษาคาทอลิก รายองค์ประกอบ และประเด็นสำคัญ ของแต่ละองค์ประกอบที่มีระดับความเป็นไปได้สำหรับ แนวทางในการปฏิบัติจริงตั้งแต่มากขึ้นไป หรือ มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.41 ขึ้นไป ซึ่งนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำ แบบมีส่วนร่วม พบว่า การส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ นั้น ความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริง ระดับมาก โดยการปฏิบัติจริงนั้นเกี่ยวข้องกับการส่งเสริม ให้บุคลากรเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความยุติธรรม ความรัก เมตตา และเอื้ออาทร ผลการวิจัยสอดคล้อง กับแนวคิดของวิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์ (2550) ที่กล่าวถึง แนวโน้มของการศึกษาในยุคปัจจุบัน ต้องส่งเสริม การเรียนรู้เพื่อรับใช้มวลมนุษยชาติ ดังนั้นผู้บริหารและ คณาจารย์ต้องได้รับการพัฒนาจนกระทั่งเป็นผู้นำและ เป็นอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการบูรณาการคุณธรรม จริยธรรมในทุกรายวิชาที่สอน และสอดคล้องกับผลงาน วิจัยของนงนุช สังขรัตน์ (2552) ที่พบว่า การพัฒนา ภาวะผู้นำของสถานศึกษาในเครือข่ายปอ ด เดอ ชาร์ต ควรเน้นการมีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคแก่ ผู้ร่วมงานทุกคนพร้อมทั้งพัฒนาตนเองให้น่าเชื่อถือ นำเคารพ ยกย่อง เลื่อมใส สรรพคุณแก่ผู้ร่วมงานและบุคคล ทั่วไป

2) ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า ค่านิยม และวิสัยทัศน์เพื่อการทำงานร่วมกันของบุคลากรนั้น ความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริง ระดับมาก โดยการปฏิบัติจริงนั้นเกี่ยวข้องกับการทำงาน ร่วมกันโดยมีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตมีความพร้อม ในด้านการรับใช้ การแบ่งปัน และการให้บริการ ผลการ วิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของประทีป โกมลมาส (2004) ที่ระบุว่า ไม่มีอะไรสำคัญกว่าการฝึกสติปัญญาและสร้าง

นิสัยเด็กและเยาวชน ซึ่งครู อาจารย์ย่อมต้องเป็นผู้ปั้น สร้างลักษณะนิสัยของเยาวชน โดยเน้นมิติของชีวิต ฝ้ายจิตเป็นแกนสำคัญสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน จะได้ ใช้เป็นหลักยึดมั่น ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการอบรมแก่ บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาคาทอลิก เพื่อเอื้อ ต่อการสรรค์สร้างบรรยากาศที่มีชีวิตชีวา ด้วยจิตตารมณ์ เสรีภาพและความรักแบบพระวรสาร ซึ่งจะช่วยให้วัยรุ่น เยาวชน ซึ่งยอมรับรวมถึงนักเรียนและนักศึกษา ได้พัฒนา บุคลิกภาพของตนเจริญเติบโตตามศักยภาพของตน และในที่สุดเขาเหล่านั้นจะรู้จักผสมผสานวัฒนธรรมของ ความเป็นมนุษย์กับคุณค่าที่ได้จาก ความ

3) การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ พบว่า การประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน นั้นมีความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการปฏิบัติจริง ระดับมาก โดยการปฏิบัติจริงนั้นเกี่ยวข้องกับผู้สอน ร่วมมือกันวิเคราะห์ผลการเรียนภาคทฤษฎีของนักศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ผลการวิจัยสอดคล้องกับ แนวคิดของสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย (2010) ที่เสนอว่า การให้การอบรมอย่างรอบคอบเป็น จุดมุ่งหมายการศึกษาที่ดี การอบรมนี้เป็นการอบรมตัว บุคคลในทุก ๆ ด้าน และเป็นการเตรียมไปสู่อาชีพการ ทำงาน ซึ่งรวมทั้งการศึกษาทางด้านวิชาการ ทางด้าน ศิลธรรมและสังคม รวมทั้งทางด้านศาสนาด้วย ดังนั้น ครูทุกคนควรจะต้องจุดประสงค์ว่าจะอบรมบุคคลให้เป็น คนที่มีความมั่นคง มีความรับผิดชอบ มีการวินิจัย ที่ดี เตรียมให้เยาวชนไปสู่โลกกว้าง สอนเขาให้รู้จัก ความหมายของชีวิต

4) สภาพการณ์ที่สนับสนุน พบว่า โครงสร้าง ทางทรัพยากรบุคคลนั้นมีความเป็นไปได้สำหรับแนวทาง ในการปฏิบัติจริงระดับมาก โดยการปฏิบัติจริงนั้น เกี่ยวข้องกับการมีวัฒนธรรมของการเคารพนับถือและ ยกย่องที่ก่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลการ วิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล

แห่งประเทศไทย (2000) ที่ได้เสนอว่า ความเป็น เลิศแห่งความเป็นมนุษย์ไว้ในสาระของงานอภิบาลใน สถานศึกษา ซึ่งเป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความเป็น มนุษย์ในบริบทสถาบันศึกษา เพื่อชีวิตที่สมบูรณ์ โดย เน้นถึงความสัมพันธ์ 3 ประการของชีวิต ได้แก่ มนุษย์ กับพระเจ้า มนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับธรรมชาติ งานอภิบาลในสถานศึกษามีวัตถุประสงค์ให้บุคลากร เช่น ภราดา ครู เจ้าหน้าที่ คิซีย์เก่า ผู้ปกครอง นักเรียน และ นักการศึกษา มีหลักประพฤติหลายประการรวมทั้ง การเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การให้เกิดดิ การมีสันติ การเอื้ออาทร

5) แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน พบว่า การแลกเปลี่ยน เรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีร่วมกันนั้น มีความเป็นไปได้สำหรับ แนวทางในการปฏิบัติจริงระดับมาก โดยการปฏิบัติจริง นั้นเกี่ยวข้องกับคณาจารย์มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อย่างเป็นทางการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของลือชัย จันทร์โป (2546) ได้ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย พบว่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม นั้น เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของ สมาชิกโดยอาศัยความรู้ และความคิด การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาความรู้และความ สามารถของทีมให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะ เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการรวมพลังของสมาชิกในทีมให้ มีโอกาสเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ ร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยน ข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จนเกิดเป็นแนวคิดร่วมกัน ของกลุ่ม นอกจากนี้การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมนั้นเป็น การเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกโดยอาศัยความรู้ และ ความคิด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถของทีมให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการ รวมพลังของสมาชิกในทีมให้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

ร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และ ประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จนเกิดเป็นแนวคิดร่วมกันของกลุ่ม

6) ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์ พบว่า มิติสังคมนั้นมีความเป็นไปได้สำหรับแนวทางในการ ปฏิบัติจริงระดับมาก โดยการปฏิบัติจริงนั้นเกี่ยวข้องกับ ผู้บริหารและคณาจารย์ร่วมกันกระตุ้นให้นักศึกษา ร่วมกิจกรรมในโครงการจิตอาสา ซึ่งสอดคล้องกับ สภาพการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย (2010) เสนอแนะว่า การให้การอบรมอย่างครบครันเป็น จุดมุ่งหมายการศึกษาที่ดี การอบรมนี้เป็นการอบรม ตัวบุคคลในทุก ๆ ด้าน และเป็นการเตรียมไปสู่อาชีพ การทำงาน ซึ่งรวมทั้งการศึกษาทางด้านวิชาการ ทางด้านศีลธรรมและสังคม รวมทั้งทางด้านศาสนา ด้วย ดังนั้นครูทุกคนควรจะตั้งจุดประสงค์ว่าจะอบรม บุคคลให้เป็นคนที่มีความมั่นคง มีความรับผิดชอบ สามารถจะมีอภินิหารที่ดี เตรียมให้เยาวชนไปสู่โลก กว้างสอนเขาให้รู้จักความหมายของชีวิต และสอดคล้อง กับมิเชล กาโรซาบาล (2542) ที่กล่าวว่า การศึกษา คาทอลิกเป็นการพัฒนาเสริมสร้างสัญญาตญาณร่วม ซึ่งสอนผู้เรียนให้ร่วมมือกับเพื่อนบ้าน สร้างความดีงาม แก่สังคมโดยรวม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทิดศักดิ์ ผลจันทร์ (2551) พบว่า การพัฒนานิสิตแพทย์ ผู้ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีวิธีการ เช่น การใช้กลยุทธ์ ความเป็นชุมชนโดยให้เพื่อนได้มีบทบาทมากขึ้นในการ พัฒนาตนเองของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนควรเน้น การได้สัมผัสประสบการณ์จริงกับสิ่งที่มีอิทธิพลกระตุ้น ความรู้สึกลึกด้านดีหรือปัญญา และการประเมินควรประเมิน ครอบคลุมด้านทั้งกาย จิต สังคม และปัญญา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง นำผลการ วิจัยไปใช้พัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพใน สถาบันอุดมศึกษาคาทอลิก ซึ่งการพัฒนาภาวะผู้นำ แบบสนับสนุนและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริม ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ การจัดสภาพการณ์ที่ สนับสนุน การมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และการสนับสนุน ความเป็นเลิศแห่งความเป็นมนุษย์

2) ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูล เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงโดยมีกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความ ยุติธรรม ความรัก เมตตา และเอื้ออาทร

3) สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นำผลการวิจัยไป พัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม กับสภาพจริงของแต่ละสถาบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำรูปแบบ การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษาคาทอลิก

2) ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบรูปแบบ การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษาคาทอลิกกับสถาบันอุดมศึกษาประเภทอื่น ในประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบและหาแนวทางใน การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถาบัน อุดมศึกษา

3) ควรศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพกับประสิทธิภาพในการ พัฒนาวิชาชีพของบุคลากรทางการศึกษา

4) ควรศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพกับประสิทธิภาพ การเรียนรู้ของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพันธ์ เจริญนันทน์. (2545). กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กร. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.
- เทิดศักดิ์ ผลจันทร์. (2551). แนวคิดทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมในการพัฒนานิสิตแพทย์สู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาแพทยศาสตรศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นงนุช สังข์รัตน์. (2552). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการดำเนินการบริหารสถานศึกษาในเครือข่ายเขตปอ ดอ ชาร์ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.
- ประทีป โกมลมาส. (2004). การอภิบาลในบริบทของสันติศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ.
- ปรีชา เมธาวรรณ และ พิระนันท์ นัมภินิสรณ์ (2553). รายงานการสัมมนา เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาคาทอลิก : ภาพลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิกในมุมมองของผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป. กรุงเทพฯ : สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย.
- ไพฑูรย์ สันลารัตน์. (2546). อุดมศึกษาไทยในอุดมศึกษาโลก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- มิเกล กาไรซาบาล. (2542). การปฏิรูปการศึกษาด้วยจิตตารมณ์พระเยซูคริสตเจ้า. กรุงเทพฯ : ศูนย์คำสอน กรุงเทพฯ.
- มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. (2000). งานอภิบาลในโรงเรียน และลักษณะเฉพาะของการศึกษาเซนต์คาเบรียล. กรุงเทพฯ : มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย.
- ลือชัย จันทรีปี. (2546). รูปแบบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาคาทอลิกในประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์. (2550). การศึกษาเพื่อรัก รับใช้ คุณธรรมนำความรู้สู่การพัฒนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- _____. (2010). ฆราวาสคาทอลิกในโรงเรียนพยานยืนยันความเชื่อ. กรุงเทพฯ : สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549). เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550-2554. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาภาวะผู้นำในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

- _____ (2551). รายงานการวิจัยวิธีวิทยาการประเมินความสำเร็จทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____ (2552). สรุปผลการดำเนินงาน 9 ปี ของการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542 -2551). กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เอกชัย ชินโคตร. (2551). การศึกษาคาทอลิก : Utopia or Reality วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนคาทอลิกในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : ปิณฑนิช.
- The Education Alliance Brown University. (2008). **Professional Learning Communities : Key Themes From the Literature**. R. T. : The Education Alliance Brown University.
- Ford, L., Branch, G. & Moore, G. (2008). Formation of a Virtual Professional Learning Community in a Combined Local and Distance Doctoral Cohort. **AACE Journal**. 16 (2), 161-185.
- Joyce, B. & Weil, M. (1996). Model of Teaching. New York : Prentice-Hall.
- Hord, S. M. (1997). **Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement**. Taxes : Southwest Educational Development Laboratory.
- Olivier, D. F. & et al., (2009). **Assessing Schools as Professional Learning Communities Symposium**. Paper Presented at the Annual Meeting of the Louisiana Education Research Association Lafayette.
- Wald, P. & Castleberry, M. (2000). **Educators as Learners: Creating a Professional Learning Community in Your School**. VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Williams, R., Brien, K., Spreque, C. & Sullivan, G. (2008). Professional Learning Communities: Developing a School-level Readiness Instrument. **Canadian Journal of Education Administration and Policy**, 74 (6), 1-17.
- Wood, D. R. (2007). Professional Learning Communities : Teachers, Knowledge, and Knowing. **Theory into Practice**. 46 (4), 281-290.